NORAKSTS
Lieta Nr.A420612610
A02325-11/39

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2011.gada 28.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis S.Linkevičs,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu SIA „Magnetom Medical" pieteikumā par Ekonomikas ministrijas 2010.gada 18.marta lēmuma Nr.1-6.7-22 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Ekonomikas ministrijas (turpmāk arī – atbildētāja) 2010.gada 18.marta lēmumu Nr.1-6.7-22 (turpmāk arī – Lēmums) *(lietas 9.-15.lapa)* atcelts valsts aģentūras „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2009.gada 30.decembra lēmums Nr.9.2-1.1/5028SF (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) *(lietas 20.lapa)*, noraidot pieteicēja SIA „Magnetom Medical" projekta iesniegumu „Daudzprofilu diagnostikas kabinets Kārsavas novadā" (turpmāk arī – Projekta iesniegums) *(lietas 30. -49.lapa)*.

[2] Pieteikumā tiesai pieteicēja lūdz Lēmumu atcelt, pieteikumā norādot sekojošus argumentus.

[2.1] Saskaņā ar 2009.gada 24.februāra noteikumu Nr.197 „Noteikumi par darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.2.aktivitāti „Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās"" 21.punktu ir uzskaitītas aktivitātes, kuru ietvaros neattiecināmas ir tādas izmaksu pozīcijas, kas saskaņā ar šo noteikumu 21.punkta 19.apakšpunktu ir būvniecības, mākslas, izklaides, atpūtas, reklāmas izvietošanas vai raidīšanas, frizieru, skaistumkopšanas, fiziskās labsajūtas uzlabošanas, veselības aprūpes, sabiedriskās ēdināšanas, automobiļu apkopes un remonta iekārtu un aprīkojuma izmaksas.

Taču projekta iesniegumā „Daudzprofilu diagnostikas kabinets Kārsavas novadā" nav minētas tādas izmaksu pozīcijas, kas ir saistītas ar tādām izmaksām, kuras atbildētāja min savā lēmumā, t.i. izmaksas saistītas ar veselības aprūpes jomu.

[2.2] Ministru kabineta 2009.gada 24.februāra noteikumos Nr.197 „Noteikumi par darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.2.aktivitāti „Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās"" nav sniegts paskaidrojums, ko likumdevējs ir ņēmis vērā nosakot izmaksas veselības aprūpes jomā, līdz ar to pieteicēja uzskata, ka izmaksas, kas ir uzskatāmas par neattiecināma un saistītas ar veselības aprūpes jomu ir maksājumi par ārstniecības iestāžu apmeklējumu, maksājumi sakarā ar darba nespēju, rehabilitācijas iestāžu apmeklējumi, pacienta iemaksas u.t.t.

Pieteicēja projekta iesniegumā „.Daudzprofilu diagnostikas kabinets Kārsavas novadā" nav minējusi nevienu izmaksu pozīciju, kas būtu saistīta ar veselības aprūpi, pakalpojuma saņemšanu šajā jomā, pieteicēja uzskata, ka saskaņā ar noteikumu 21.punkta 19.apakšpunkīā kontekstā ar minētiem pakalpojuma veidiem, „veselības

aprūpe" ir uzskatāms vienu no projekta iesniedzēja esošā veselības stāvokļa uzlabošanu vai šī pakalpojuma saņemšanu.

[2.3] 2009.gada 24.februāra noteikumos Nr.197 ,,Noteikumi par darbības programmas ,,Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3.2.2.aktivitāti ,,Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās"" ne arī kādos citos dokumentos, kas saistīti ar Eiropas Struktūrfondu apguvi nav dots konkrēts definējums, kas ir ,,veselības aprūpe", kā arī nav precīzs formulējums ko nozīmē ,,izmaksas saistītas ar veselības aprūpes jomu". Atbildētāja pieņemot lēmumu nav ievērojusi vispārējos tiesību principus, t.i. netika ievērots vienlīdzības princips, tiesību normu saprātīgas piemērošanas princips (piemērojot tiesību normas, izmantot tiesību normu interpretācijas pamatmetodes (gramatisko, sistēmisko. vēsturisko un teleoloģisko metodi), lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu), patvaļas aizlieguma princips (administratīvo aktu var pamatot ar faktiem, kuri ir nepieciešami lēmuma pieņemšanai, un no tiem izrietošiem objektīviem un racionāliem juridiskiem apsvērumiem), samērīguma princips (labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam).

Izdodot administratīvu aktu Ekonomikas ministrijai bija jāparedz tiesiskas valsts pamatprincipu ievērošanu publiski tiesiskajās attiecībās starp valsti un pieteicēju. pamatojot to ar normatīvu aktu interpretāciju, salīdzināšanu, kas apliecinātu, ka pieteicēja ir ārstniecības iestāde un ko tieši likumdevējs bija paredzējis pielietojot terminu ,,veselības aprūpe".

[2.4] Saskaņā ar Ministru kabineta 2003.gada 23.decembra noteikumiem Nr.746 ,,Valsts aģentūras ,,Latvijas Investīciju un Attīstības aģentūra" nolikums" veicina investīciju projektu izstrādi un atbalsta konkurētspējīgus projektus, kā arī atbalsta projektu izstrādāšanu un ieviešanu, bet nevis rada nepamatotus šķēršļus un piemēro nekonkrētus termiņus, pieņemot lēmumus par projekta noraidīšanu, norādot savu subjektīvo departamentu viedokli. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 10.pantu, privātpersona, kas šajā gadījumā ir pieteicēja var paļauties, ka iestādes rīcība, kas šajā gadījumā ir LIAA un atbildētājas, ir tiesiska un konsekventa, turklāt iestādes pieļautā kļūda, kuras pieļaušanā privātpersona nav vainojama, nedrīkst radīt nelabvēlīgas sekas.

[3] 2010.gada 28.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemts Ekonomikas ministrijas rakstveida paskaidrojums (*lietas 19.lapa*).

[3.1] Atbildētāja pieteikumu neatzīst un norāda, ka papildus 2010.gada 3.februāra iesniegumā par LIAA lēmuma Nr.9.2-1.1/5028SF apstrīdēšanu norādītajam pieteicēja uzskata, ka Ministrija prettiesiski interpretējusi Ministru kabineta 2009.gada 24. februāra noteikumu Nr.197 ,,Noteikumi par darbības programmas ,,Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2. 3. 2.2. aktivitāti ,,Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās"" (turpmāk - MK noteikumi Nr.197) 21.19.apakšpunktu, nosakot, ka darbības programmas ,, Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3. 2.2. aktivitātes ,,Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās" (turpmāk - aktivitāte) ietvaros neattiecināmas ir veselības aprūpes iekārtu un aprīkojuma izmaksas.

[3.2] Saskaņā ar Administratīvā procesa līkuma (turpmāk arī – APL) 8.pantā nostiprināto tiesību normu saprātīgās piemērošanas principu, iestāde un tiesa, lai sasniegtu taisnīgāko un lietderīgāko rezultātu, piemērojot tiesību normas, izmanto tiesību normu interpretācijas pamatmetodes. Izsmeļošs tiesību normu interpretācijas pamatmetožu uzskaitījums ir ietverts APL 17.pantā. Izmantojot sistēmisko interpretācijas metodi, kas tiek lietota, lai noskaidrotu tiesību normas jēgu saistībā ar citām tiesību normām, MK noteikumu Nr.197 21.19. apakšpunkts skatāms kopsakarībā ar Ārstniecības likuma un Pacientu tiesību likuma normām.

Saskaņā ar Ārstniecības likuma 3.panta pirmo dalu veselības aprūpe ir veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju īstenots pasākumu komplekss pacienta veselības nodrošināšanai, uzturēšanai un atjaunošanai. Savukārt saskaņā ar Pacientu tiesību likuma 1.panta otrās daļas 4.punktu veselības aprūpes pakalpojums ir pakalpojums, kuru veselības aprūpes ietvaros pacientam sniedz ārstniecības persona noteikta ārstniecības mērķa sasniegšanai.

Projekta iesnieguma 2.4.sadaļā norādīts, ka projekta mērķis ir sirds asinsvadu saslimstību diagnosticēšana slimību agrīnā attīstības posmā. Ņemot vērā, ka Ārstniecības likuma 1.panta pirmais punkts nosaka, ka ārstniecība ir profesionāla un individuāla slimību profilakse, diagnostika, ārstēšana, pacientu rehabilitācija un aprūpe, secināms, ka Pieteicēja, izmantojot projekta iesniegumā norādītās iekārtas un laboratoriju, veiks ārstniecības darbības. Bez tam Iesniedzējs projekta iesnieguma veidlapas 2.3.sadaļā kā projekta īstenošanas nozari ir norādījis NACE 2.red. 86.90.grupu „Pārējā darbība veselības aizsardzības jomā", kas ietilpst Q sadaļā „Veselības un sociālā aprūpe". Saskaņā ar Centrālās statistikas pārvaldes skaidrojumu attiecīgā NACE 2.red. sadaļa, kurā ietverta arī Iesniedzēja norādītā nozare, ietver veselības aprūpes darbības, kuras neveic slimnīcās, praktizējoši ārsti vai zobārsti.

No minētā izriet, ka projekta iesniegumā norādītās izmaksas, kas saistītas ar sirds aritmijas kabineta izveidi, saskaņā ar MK noteikumu Nr.197 21.19.apakšpunktu uzskatāmas par neattiecināmām izmaksām, jo projekta iesniegumā aprakstītās darbības, kuras tiks veiktas, izmantojot projekta iesniegumā norādītās iekārtas un laboratoriju, ir veselības aprūpes pakalpojumi.

[3.3] Atbilstoši minētajam projekta iesniegumā iekļautās izmaksas „1.1.ekstraorālo attēlu iegūšanas sistēma" un „1.2.daudzfunkcionāla Premium klases ultraskaņas iekārta" neatbilst vērtēšanas kritērija Nr.14 prasībām. Lai gan saskaņā ar MK noteikumu Nr.197 prasībām vērtēšanas kritērijs Nr.14 ir precizējamais vērtēšanas kritērijs, taču projekta iesniegumā norādīto attiecīgo izmaksu, kas ir vienīgās projekta izmaksas, atzīšana par neattiecināmām izmaksām ietekmē projektu īstenošanu pēc būtības un konstatēto trūkumu novēršana nav iespējama, nemainot projekta pieteikumā norādīto mērķi. Līdz ar to saskaņā ar APL 15.panta sesto daļu piemērojama Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības likuma 19.panta trešā daļa, kas nosaka, ka lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu pieņem tikai tajā gadījumā, kad trūkumu novēršana neietekmē projektu pēc būtības.

[4] Tiesa konstatē, ka uz tiesas sēdi nav ieradušies ne pieteicējas, ne atbildētājas pārstāvis, atsūtot iesniegumus ar lūgumu skatīt lietu bez pieteicējas un atbildētājas pārstāvja klātbūtnes. Tiesa nolēma izskatīt lietu bez pieteicējas un atbildētāja pārstāvja klātbūtnes.

Motīvu daļa

[5] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Lietā nav strīda par faktiskajiem apstākļiem, bet gan atbildētāja tiem piešķirto novērtējumu, izskatot pieteicēja Projekta iesniegumu, kas iesniegts LIAA 2009.gada 3.decembrī aktivitātei „Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās", un tiesību normu interpretāciju.

[7] Eiropas Savienības struktūrfondu un Kohēzijas fonda vadības likuma (turpmāk - Vadības likums) 18.panta 10.punkts noteic, ka, „lai nodrošinātu Eiropas Savienības fondu vadību, Ministru kabinets nosaka kārtību, kādā īsteno darbības programmas papildinājumā norādītās Eiropas Savienības fonda aktivitātes, nosaka projektu iesniegumu vērtēšanas kritērijus, prasības projekta iesniedzējam, atbildīgo iestādi un sadarbības iestādi, kompetences sadalījumu starp šīm iestādēm un sadarbības kārtību, kā arī atbildīgās iestādes un sadarbības iestādes funkcionālās padotības formu".

Lai īstenotu 2.3.2.2. aktivitāti (turpmāk arī – Aktivitāte) Ministru kabinets, balstoties uz minēto deleģējumu 2009.gada 24.februārī ir izdevis Noteikumus Nr.197, vienlaikus to 8.punktā nosakot, ka aktivitātes īstenošanu nodrošina atbildīgā iestāde (Ekonomikas ministrija) un sadarbības iestāde (LIAA).

Tā kā Sākotnējo lēmumu ir izdevusi LIAA, bet tas atcelts ar Ekonomikas ministrijas Lēmumu, tiesa secina, ka atbildētāja ir nodrošinājusi kompetento iestāžu līdzdarbību pieteicējas Projekta iesnieguma izskatīšanā un Noteikumu Nr.197 saturā ietverto aktivitāšu realizēšanā.

Pieteicēja uzskata, ka atbildētāja prettiesiski interpretējusi Ministru kabineta 2009.gada 24. februāra noteikumu Nr.197 „Noteikumi par darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3. 2.2. aktivitāti „Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās"" 21.19.apakšpunktu, nosakot, ka darbības programmas „Uzņēmējdarbība un inovācijas" papildinājuma 2.3. 2.2. aktivitātes „Atbalsts ieguldījumiem mikro, maziem un vidējiem komersantiem īpaši atbalstāmajās teritorijās" ietvaros neattiecināmas ir veselības aprūpes iekārtu un aprīkojuma izmaksas un atbildētāja nepamatoti noraidīja pieteicējas projekta iesniegumu, jo projekta ietvaros konstatēto trūkumu novēršana ietekmētu projektu pēc būtības.

Vērtējot pieteicējas argumentus [3] kopsakarā ar lietas materiāliem un tiesību normām, tiesa atzīst minētos iebildumus par nepamatotiem tālāk norādīto iemeslu dēļ.

[7.1] Tiesa konstatē, ka atbildētāja, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu nonāca pie secinājuma, ka, summējot kopējo iegūto punktu skaitu, pieteicēja projekta iesniegumu vērtēšanas kritērijos ir saņēmusi 58 punktus, līdz ar to tas ir pietiekošs punktu skaits, lai pieņemtu lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu vai apstiprināšanu ar nosacījumu un projekta iesniegums atbilst MK noteikumu Nr.197 29.kritērijam.

Pamatojoties uz minēto secinājumu tika atcelts valsts aģentūras „Latvijas Investīciju un attīstības aģentūra" 2009.gada 30.decembra lēmums Nr.9.2-1.1/5028SF.

[7.2] Noteikumu Nr.197 48.7.punkts nosaka, ka atbilstību pārējiem noteikumu 1.pielikumā minētajiem kritērijiem (izņemot 1.pielikuma 1., 2., 3., 4., 5., 6., 8., 11., 13., 19. un 26.punktā minētos kritērijus) turpina vērtēt tikai tiem projektu iesniegumiem, kuri atbilst šo noteikumu I .pielikuma 29.punktā minētajam kritērijam.

Atbildētāja norāda, ka Komisija, izvērtējot projekta iesnieguma atbilstību precizējamajiem vērtēšanas kritērijiem, ir konstatējusi, ka projekta iesniegums neatbilst vērtēšanas kritērija Nr.14 prasībām.

Noteikumu Nr.197 21.19.apakšpunkts nosaka, ka aktivitātes ietvaros neattiecināmas ir *veselības aprūpes iekārtu un aprīkojuma izmaksas*.

APL 17.pants nosaka, ka iestādei, interpretējot tiesību normas, ir pienākums izmantot sistēmisko interpretācijas metodi, tas ir, noskaidrot tiesību normas jēgu saistībā ar citām normām.

Atbildētāja norāda, ka ņemot vērā tiesību normu sistēmisko interpretācijas metodi, un ar mērķi noskaidrot Noteikumu Nr.197 21.19.apakšpunktā iekļauto neattiecināmo izmaksas jēdziena saturu, Komisija ir secinājusi, ka saskaņā ar Ārstniecības likuma 3.pantu *veselības aprūpe ir veselības nodrošināšanas un uzturēšanas*

pasākumu komplekss. Savukārt saskaņā ar Pacientu tiesību likuma 1.panta otrās daļas 4.punktu veselības aprūpes pakalpojums ir pakalpojums, kuru veselības aprūpes ietvaros pacientam sniedz ārstniecības persona noteikta ārstniecības mērķa sasniegšanai.

Tiesa konstatē, ka saskaņā ar projekta iesnieguma veidlapas 2.4.sadaļu *(lietas 37.lapa)* projekta mērķis ir sirds asinsvadu saslimstību diagnosticēšana slimību agrīnā attīstības posmā.

Ārstniecības likuma 1.panta pirmais punkts nosaka, ka ārstniecība ir profesionāla un individuāla slimību profilakse, diagnostika, ārstēšana, pacientu rehabilitācija un aprūpe.

Līdz ar to tiesa secina, ka Komisija pamatoti secināja, ka pieteicēja, izmantojot projekta iesniegumā norādītās iekārtas, kā arī laboratoriju, veiks ārstniecības darbības.

Savukārt pieteicējas iebildumi par minēto nav pamatoti un ir noraidāmi.

[7.3] Bez tam pieteicēja projekta iesnieguma veidlapas 2.3.sadaļā *(lietas 36.lapa)* kā projekta īstenošanas nozari ir norādījusi NACE 2.red. klase 86.90.grupu „Pārējā darbība veselības aizsardzības jomā", kas ietilpst Q sadaļā „Veselības un sociālā aprūpe". Saskaņā ar Centrālās statistikas pārvaldes skaidrojumu attiecīgā NACE 2.red. sadaļa, kurā tiek ietverta pieteicējas norādītā nozare, ietver veselības aprūpes darbības, kuru neveic slimnīcās, praktizējoši ārsti vai zobārsti.

Pamatojoties uz minēto tiesisko regulējumu, Noteikumu Nr.197 21.19. apakšpunktā iekļautās neattiecināmās izmaksas, proti, izmaksas, kas saistītas ar veselības aprūpi, ir tiešā cēloņsakarībā ar projekta iesniegumā iekļautajām izmaksām, kas saistītas ar sirds aritmijas kabineta izveidi.

Līdz ar to Komisija secināja, ka projekta iesniegumā iekļautās izmaksas „1.1.ekstraorālo attēlu iegūšanas sistēma" un „1.2.daudzfunkcionāla Premium klases ultraskaņas iekārta" neatbilst vērtēšanas kritērija Nr. 14 prasībām.

Atbilstoši MK noteikumu Nr.197 prasībām vērtēšanas kritērijs Nr.14 ir precizējamais vērtēšanas kritērijs, tomēr Komisija ir secinājusi, ka attiecīgo izmaksu, kas ir vienīgās projekta izmaksas, izslēgšana ietekmētu projektu pēc būtības, līdz ar to atbilstoši Vadības likuma 19.panta trešajai daļai Ekonomikas ministrijai ir pienākums pieņemt lēmumu par projekta iesnieguma noraidīšanu, jo, izslēdzot no projekta visas attiecināmās izmaksas, projekta iesniegums tiek ietekmēts pēc būtības.

Saskaņā ar APL 15.panta sesto daļu gadījumā, ja iestāde, piemērojot ārējos normatīvos aktus, ir konstatējusi pretrunas starp dažāda juridiskā spēka tiesību normām, piemēro to tiesību normu, kurai ir augstāks juridiskais spēks. Attiecīgajā gadījumā Komisija konstatējusi pienākumu piemērot Vadības likuma tiesisko regulējumu, kas nosaka, ka lēmumu par projekta iesnieguma apstiprināšanu ar nosacījumu pieņem tikai tajā gadījumā, kad trūkumu novēršana neietekmē projektu pēc būtības, nevis MK noteikumu Nr.197 52.punktu, kas nosaka, ka gadījumā, ja projekta iesniegums neatbilst vērtēšanas kritērijam Nr.14, projektu iesnieguma izvērtētajam ir jāpieņem lēmumu par projektu iesniegumu apstiprināšanu ar nosacījumu.

Izvērtējot atbildētājas veikto tiesību normu interpretāciju, tiesa secina, ka tā ir tiesiska un nav konstatējams pamats Lēmuma atcelšanai.

[8] Nav pamatots pieteicējas arguments par samērīguma principa pārkāpumu, pieņemot Lēmumu, jo pieteicēja savu viedokli saista ar savu kā sabiedrības labumu, kamēr sabiedrības labums izpaužas citu, kvalitatīvāk sagatavotu un augstāk novērtētu projekta iesniegumu novērtēšanā. Ja atbildētāja, pieņemot lēmumus, atbalsta Aktivitāšu ieviešanu un attīstību kopumā, labumu no minētā gūst sabiedrība, kuras acīs savukārt subjektam, kurš panācis tās progresu, ir sekundāra nozīme. Sabiedrības kopējās intereses

stāv pāri sabiedrību veidojošā indivīda interesei attīstīt tieši savu projektu un gūt savu labumu.

Lietas izskatīšanā nav gūts apstiprinājums tam, ka attiecībā pret pieteicēju būtu pārkāpts vienlīdzības princips, tostarp, attiecībā uz projekta iesnieguma labošanu un projektu ar mazāku punktu skaitu izvirzīšanu.

Vadoties no procesuālās ekonomijas un Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2008. gada 2. oktobra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2008 (sk. 22. punktu) norādījumiem, ka Senāts, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa *(sk. Senāta 2004. gada 23. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-216/2004 8. punktu; 2005. gada 22. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-378/2005 12. punktu),* tiesas ieskatā citi pieteicējas argumenti, tostarp, par visu APL 4.punktā norādīto tiesību principu pārkāpumiem, ar minēto nav atsevišķi argumentējami, jo tiem nav būtiskas ietekmes uz lietas izskatīšanas rezultātu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantiem, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt SIA „Magnetom Medical" pieteikumu par Ekonomikas ministrijas 2010.gada 18.marta lēmuma Nr.1-6.7-22 atcelšanu un labvēlīga administratīvā akta izdošanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnesis (paraksts) S.Linkevičs

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas

tiesnesis _____ S.Linkevičs
Rēzeknē, 2011.gada 28.jūnijā.